Maandag, 10 Maart 1941 DAGBLAD 58ste Jaargang. No. 3244

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika: M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West 44th Street. New York N. Y.

Steeds meer U.S.A.-steun.

Senaat nam steunverleningswet aan.

Berlijn gaf geen commentaar.

STEUNVERLENINGSWET AANGENOMEN.

Zaterdag nam de Senaat de steunverleningswet aan. Het zal een quaestie van enkele uren zijn, dat president Roosevelt de wet zal tekenen. De president zal ogenblikkelijk na de ondertekening gebruik maken van de verkregen bevoegdheden. Men verwacht dat hij een raad zal vormen uit leden van de ministeries: oorlog, marine en schatkist.

Harry Hopkins, de vroegere secretaris van handel, die zo juist is teruggekeerd van Londen zal aan deze raad worden toegevoegd. De president werkt ook nauw samen met de defensieraad en met de chefs van leger en vloot om de hulp zo spoedig mogelijk aan Engeland te doen toekomen. Men verwacht, dat de president spoedig aan het congres toestemming zal vragen om twee milliard dollars te besteden voor de aanmaak van amunitie ten behoeve van Engeland en de Verenigde Staten. Sommige meldden dat dit bedrag onjuist is, maar dat het gaat om een bedrag van 10 milliard dollars.

De aanneming der wet zal grote bedrijvigheid brengen in de kleine fabrieken. De defensie-orders belopen reeds een bedrag van 10 milliard dollar, waarvan negentig procent worden uitgevoerd door slechts 600 grote fabrieken. Nu zal getracht worden alle kleinere fabrieken van deze geweldige productie te laten profiteren. Tweehonderd duizend kleinere fabrieken moeten aan deze productie ook kunnen gaan medewerken (Washington, A.P. 10.3).

DE AMERIKAANSE HULP.

Zodra de steunverleningswet zal zijn aangenomen, zal een aanzienlijk aantal „mosquito" boten naar Engeland gestuurd worden, om de te verwachten duikbotencampagne der Duitsers in het voorjaar met succes te gaan bestrijden. Ook vliegtuigen zullen ogenblikkelijk geleverd worden. De productie van kleine torpedoboten wordt kolossaal opgevoerd. Zij moet gelijk worden aan de massaproductie van automobielen. Deze snelle kleinere schepen zijn uitstekend geschikt om op te treden tegen eventuele transportschepen, die de Duitse troepen naar Engeland zouden moeten overbrengen. Binnen dertig dagen verwacht men, dat de eerste dezer soort schepen de fabrieken zullen verlaten (Washington, A.P. 10.3).

BERLIJN WIST HET WEL.

De aanneming van de steunverleningswet door het Amerikaanse congres verwekte in de regeringskringen te Berlijn in het geheel geen verwondering. Er werd echter geen officiëel commentaar gegeven.

Na de ondertekening door president Roosevelt zal Duitslands houding bekend gemaakt worden (Berlijn, A.P. 10.3).

ITALIAANSE MENING OVER DE STEUNVERLENINGSWET.

Gayda verklaarde naar aanleiding van de aanname der steunverleningswet door de Amerikaanse Senaat dat dit een openlijk inventie was in de oorlog tegen de As-mogendheden. Deze daad zal mogelijk het pact tussen Italië, Duitsland en Japan in werking brengen. En dit zou vele zeer onaangename verrassingen voor zowel Engeland als de Verenigde Staten kunnen brengen in de Stille Zuidzee (Rome, A.P. 10.3).

FRANKRIJK VERZET ZICH TEGEN DE BLOKKADE.

Darlan de vice-voorzitter van de Franse regering te Vichy, richtte zich heden tot de pers der Verenigde Staten om te klagen over de Engelse blokkade. Hij zeide o.a.: „Ik vind deze blokkade dwaas en ik zal verplicht zijn toestemming te vragen voor het verkrijgen van wapens om onze handelsliedden te beschermen. Het Franse volk moet eten en daar kan niets in de weg staan". (Vichy, A.P. 10.3).

ENGELSEN WEIGEREN VOEDSEL DOOR TE LATEN.

De Franse gezant maakte bekend, dat de Engelsen geweigerd hadden een zending van het Rode Kruis door te laten, bestemd voor onbezet Frankrijk. De zending bestaat uit driehonderd ton havermeel. De Franse gezant vroeg om de bemiddeling van den Staatssecretaris der Verenigde Staten, Cordell Hull, opdat dit verbod zou worden opgeheven.

ENGELAND HANDHAAFT DE BLOKKADE.

Ondanks de ernst der woorden van admiraal Darlan tot de Amerikaanse perslieden betreffende de blokkade verklaarden Britse bevoegde kringen, dat de blokkade gehandhaafd zal worden, ook al zouden de schepen bewapend worden en zelfs al zou de Franse vloot tegen de Engelse komen te staan (Londen, A.P. 10.3).

GEORGE RENDEL VERTROKKEN.

George Rendel, de Britse gezant te Bulgarije, verliet heden Sofia.

RESERVISTEN NAAR HUIS.

De Hongaarse krant „Pest" meldt dat Bulgarije van plan is alle gemobiliseerde reservisten naar huis te sturen. De reden is, dat de mannen bij het werk nodig zijn en dat Bulgarije niet langer bedreigd wordt (Budapest, A.P. 10.3).

SINGAPORT WORDT GEËVACUEERD.

De Engelsen nemen voorbereidende maatregelen voor het ontruimen van grote stukken land te Singapore. Bewoners van de kustlijn is aangezegd om een streek van 200 vierkante mijl zo nodig te verlaten.

De waarschuwing is niet gebiedend en direct, maar de Britse autoriteiten lieten weten, dat het niet mogelijk zou zijn binnen tweemaal 24 uur bijtijds te waarschuwen (Singapore, A.P. 10.3).

Oorlogsnieuws.

DE NAZIES OVER ENGELAND.

De Nazies deden gisteren succesvolle aanvallen op militaire doelen in Engeland. Ondanks slecht weer en hevig afweergeschut wisten zij door te dringen boven Londen en brachten zij belangrijke schade toe. De havenstad Portsmouth werd eveneens aangevallen.

Het lange afstandgeschut werkte effectief en deed de Britse scheepvaart grote afbreuk (Berlijn, A.P. 10.3).

NADERE BERICHTEN UIT LONDEN.

De nazies deden zeer zware aanvallen op Londen. Het waren de hevigste aanvallen sinds de grote aanval, waarbij de binnenstad zulke verwoestingen onderging. Over het gehele land verschenen hier en daar vliegtuigen in Schotland, Zuid Wales, Liverpool enz. De aanval op Liverpool was de langste sinds twee maanden.

In Londen schijnt de schade aanzienlijk te zijn. In een district werden een gashouder en een cinema geraakt. Vier polities werden gedood en anderen gewond. Een station werd door een voltreffer geraakt gedurende de nachtelijke aanval, maar de 150 vrouwen en kinderen wisten te ontsnappen (Londen, A.P.10.3).

BERLIJNSE BERICHTEN.

De lange afstandkanonnen beschoten een Engels convooi in het Kanaal. Een ander marine-vaartuig der Engelsen werd gedwongen op de vlucht te gaan.

Voor het eerst verschenen in de Duitse pers de Griekse verklaringen over het voortzetten van de strijd. De verklaringen van de premier Corizis werd afgedrukt waarin deze zegt dat de strijd met dezelfde moed en volharding zal worden voortgezet en waarin deze wijst op het heroieke voorbeeld van wijlen generaal Metaxas (Berlijn, A.P. 10.3).

DE DUITSERS BOVEN ENGELAND.

De luchtalarmsirenen gierden deze ochtend boven Londen. Na een half uur werd het „all clear" signaal gegeven.

Een Duits vliegtuig viel Britse schepen aan in de buurt van een havenplaats aan de Oostkust. Door het afweergeschut verdreven.

Een ander vijandig vliegtuig beschoot met zijn machinegeweren de straten van de stad.

Het communiqué van de gezamenlijk ministeries Luchtvaart en Nationale Veiligheid meldden, dat er in de afgelopen nacht hoofdzakelijk aanvallen gedaan werden op Londen. Ook op enkele plaatsen aan de Zuidkust werden kleine aanvallen gedaan. Op verscheidene plaatsen werd schade aangericht, maar niet van groot belang. Ook het antal ongelukken was van weinig betekenis (Londen, A.P. 10.3).

SLECHT WEER IN WESTELIJK EUROPA.

In de afgelopen nacht ondernamen de Engelsen geen tochten boven Duitsland en de bezette gebieden. Het weer was zeer slecht en maakte een succesvolle aanval onmogelijk (Londen, A.P. 10.3).

BERICHTEN UIT ROME.

Aan het Griekse front waren er gedurig artillerie-gevechten. De Italianen maakten verschillende gevangenen en bombardeerden de kampen en transporten der Grieken. Met machinegeweervuur werden de loopgraven van vliegmachines uit beschoten. Tijdens luchtgevechten werden vier Engelse vliegtuigen neergeschoten. De Nazies vielen de luchthaven Venezia op Malta aan.

De strijd bij Jurabub in Noord-Afrika gaat voort. De Engelse marine-basis in Cyrenaica werd gebombardeerd. De vliegtuigen der Nazies nemen een zeer actief deel in de strijd. De Engelsen bombardeerden Tripoli, waarbij dertien personen gedood werden (Rome, A.P. 10.3).

DE ENGELSEN DOEN EEN AANVAL.

Hedenochtend vloog een formatie Engelse bommenwerpers over het Kanaal op weg naar de Franse kust. Het was prachtig weer. Boulogne werd aangevallen en Duinkerken. Grote explosies werden gehoord.

Engelse gevechtsvliegtuigen patrouilleerden ter bescherming van deze aanval. In de nacht werden schepen in het Kanaal aangevallen.

In Engeland werd een hevige aanval gedaan door de Nazies op een stad aan de Zuidkust. De vliegtuigen der Nazies vlogen laag over de stad, ondanks het felle afweergeschut. Een aantal burgers werd gedood en gewond. Drie steden werden met brandbommen bestookt. Maar de branden werden snel geblust en veroorzaakten geen grote schade.

Een huis voor verpleegsters werd verwoest, benevens vele gebouwen (Engelse Zuidwestkust, A.P. 10.3).

RAF BOMBARDEERT DURAZZO.

Op 8 Maart bombardeerde de Raf de havenplaats Durazzo in Albanië zeer hevig.

Grote branden ontstonden. Gisteren werd het dorp Dukai met succes aangevallen en transportcolonnes vernietigd. Er ontstond een luchtgevecht, waarbij een zware bommenwerper en twintig gevechtsvliegtuigen van den vijand zwaar beschadigd werden. Een van de Engelse vliegtuigen ging verloren, maar de bemanning redde zich met parachutes achter de linies (Athene, A.P. 10.3).

EEN TURKS BLAD TIJDELIJK GESTOPT.

De Turkse autoriteiten hebben het blad „Yeni Sabah" tijdelijk verboden. De Duitse gezant Von Papen had een klacht ingediend, die door den afgevaardigde Yaltsin werd overgenomen. Het blad schreef volgens Von Papen anti-Duitse artikelen (Istanboel, A.P. 10.3).

DODENLIJST IN ENGELAND.

Het ministerie van Nationale Veiligheid maakte bekend, dat in de maand Februari 91 kinderen onder de leeftijd van 16 jaar gedood werden tijdens luchtaanvallen en 105 gewond. 789 volwassen burgers werden eveneens gedood. 1068 personen werden gewond. Drie mensen konden niet geïdentificeerd worden.

GERUCHTEN IN SYRIË.

In de Syrische plaatselijke bladen werd medegedeeld, dat de Engelsen van de Turken toestemming trachtten te verkrijgen om Syrië te bezetten. De Engelsen ontkennen dit ten sterkste.

Het nieuws van vandaag.

De toestanden in de Verenigde Staten beginnen steeds meer te spannen. Reeds in vorige edities gaf „Dagblad Amigoe di Curaçao" nieuws hierover. Thans is bekend geworden, dat de Senaat de wet voor steunverlening heeft goedgekeurd en dat Franklin Delano Roosevelt de wet zo spoedig mogelijk zal tekenen en verklaard heeft van alle bevoegdheden daarin vervat op ruime schaal gebruik te zullen maken (blz 1). De reacties uit Berlijn en Rome kwamen ook al binnen. U leest die eveneens op de voorpagina.

De houding der Verenigde Staten in Wereldoorlog II begint hierdoor steeds vastere vorm aan te nemen. In een beschouwing „Waar strijden de Amerikanen voor" (voorpagina) wordt deze houding ontleed en becritiseerd.

In Zuid Oost Europa zal Bulgarije de reservisten naar huis sturen, omdat „de bedreiging geweken is", aldus de laconieke opmerking van het desbetreffende telegram (blz. 1).

Frankrijk heeft zich bij monde van Darlan verzet tegen de Britse blokkade en prompt reageerde Engeland door te zeggen, dat de blokkade gehandhaafd zal worden, zelfs als het tussen de Engelse en Franse vloten tot een botsing zou komen.

Liverpool en Londen ondergingen bombardementen, die in hevigheid vorige luchtaanvallen overtroffen. In totaal — zo werd bekend gemaakt — zijn in de maand Februari 91 kinderen onder de 16 jaar gedood. Men leest hierover op blz. 1.

In Singapore begint men te evacueren (blz. 1).

Wat ons eigen Gebiedsdeel betreft, door het bekend worden van het aantal kiezers op Bonaire staat het aantal stemgerechtigden voor de komende November-maand reeds op ongeveer 3800.

Kapitein Van der Spek wijdt in dit nummer, blz. 3, een artikel aan de wandelwedstrijd, die onlangs op Aruba is gehouden. Verder vindt men een verslag van de voetbalwedstrijd, die daar jl. Zaterdag tussen een Arubaans en een Curaçaos elftal werd verspeeld. De Lago werd schuldig verklaard aan het verspreiden van rook boven terreinen van anderen. De boete zal eventueel in splinternieuwe bankbiljetten kunnen worden betaald, want onder „Curaçao" leest u over een nieuwe aanmaak voor Curaçaose bankbiljetten.

Waar strijden de Amerikanen voor?

Waar strijden we voor? Als ik zeg „wij", dan bedoel ik de Amerikanen, en met „strijden" bedoel ik de beweegredenen en de doeleinden, ingesloten in onze sympathieën, in onze bijstand, aldus de spreker voor een Amerikaanse microfoon. Dezer dagen sprak Mons. Fulton J. Sheen voor de radio. Het werd een halfuur van internationaal belang. Den lezers raden wij eens in te schakelen op dit zg. „Catholic Hour" ('s Zondags 18.30 uur), en dan eventuele vooroordelen tegen een godsdienstig praatje verre af te schuiven. Want de „National Council of Catholic men" engageert hiervoor sprekers van zo wijde visie, dat verschillende redevoeringen geacht mogen worden van wijder strekkende betekenis te zijn. Thans was de vraag aan de orde, waarvoor de Amerikanen strijden.

„Waarvoor wij strijden, houdt verband met de vraag: waarvoor wij leven."

Een mens vecht niet, omdat hij haat maar omdat hij bemint. Nu bestaan er drie fundamentele vormen van liefde:

Een mens kan het stoffelijke beminnen, het economische, of wat we in het algemeen noemen zijn bezittingen; een mens kan zijn menselijke rechten beminnen, zijn vrijheid, de orde en gerechtigheid; en ten slotte, een mens kan God beminnen.

Vandaar zijn er drie redenen, waarvoor iemand kan vechten: nl., omdat iemand het stoffelijke bemint, omdat iemand het menselijke bemint, of omdat iemand het goddelijke bemint.

Drie soorten oorlog.

Hieruit volgt, dat er drie soorten van oorlogen bestaan: de horizontale oorlog, de verticale oorlog en de kruisoorlog.

Als wij strijden om het stoffelijke te bewaren, dan voeren we een horizontale oorlog, dat is een oorlog van twee afmetingen, nl. in de lengte en in de breedte — een oorlog voor uitbreiding of voor behoud van gebied.

Als wij strijden om het menselijke te bewaren, dan voeren we een verticale oorlog, dat is een oorlog van drie afmetingen, die niet alleen de lengte en de breedte van het stoffelijke tracht te behouden, maar ook de hoogte van de idealen.

Als wij strijden om het goddelijke te behouden, dan voeren we een kruisoorlog of kruistocht, want het kruis heeft vier afmetingen: „De breedte, de lengte, de hoogte en de diepte (Eph. 3: 18) van Christus verlossende Liefde op het Kruis".

De strijdkreet van een horizontale oorlog is „Vrijheid", de strijdkreet van een verticale oorlog is „Rechtvaardigheid", en de strijdkreet van een kruisoorlog is „God".

Met voorbijgaan van alle propaganda, leuzen en sentimentaliteit, en ons alleen baserend op de eeuwige beginselen van Rechtvaardigheid, zoals ze door de Kerk bewaard en beschermd worden, zullen we de vraag zo stellen:

Wat verdedigen we?

Voeren we een horizontale oorlog? We voeren een horizontale oorlog, als wij alleen strijden tot behoud van vredesvoorwaarden, die uit wraak zijn voortgekomen: „Wee den overwonnenen", hetgeen iets anders is dan „een rechtvaardigheid onder het mom van rechtvaardigheid" (Summi Pontificatus).

We vechten een horizontale oorlog, als we strijden om die particuliere vorm van kapitalisme te behouden, waarin volgens de woorden van Pius XI „niet alleen rijkdom is opgestapeld, maar tevens een onmetelijke macht en een despotische economische overheersing samengetrokken is in de handen van enkelen", met als resultaat, dat er een toestand ontstaat, die „de mensen op de arbeidsmarkt verdeelt in twee klassen als in twee kampen...... en die de arbeidsmarkt verandert in een arena, waar de twee legers elkander ontmoeten voor de strijd" (Quadragesimo Anno).

We voeren een horizontale oorlog, als we strijden om die particuliere vorm van Liberalisme te bewaren, die leert volgens de woorden van Leo XIII, „dat een ieder vrij is te denken, zoals het hem belieft en te doen, waarin hij zin heeft...... Dat het oordeel van een iederen geweten onafhankelijk is van welke wet ook...... Dat de grootste gemene deler van de gemeenschap tevens het hoogste gezag is in de publieke orde; en dat alle rechten en alle plichten berusten bij de meerderheid".

We strijden een horizontale oorlog, als wij de tegenwoordige sociale orde trachten te behouden, die gebaseerd is op de moraal van het pragmatisme, die „de algemene norm van de moraal ontkent zowel voor het individuele en sociale leven als voor de internationale betrekkingen", en die uitloopt op „lichtzinnigheid van huwelijksmoraal, echtbreuk, losscheuring van de familieband, verkoeling van de wederzijdse liefde tussen ouders en kinderen, geboortecontrole, verzwakking van het ras, verzwakking van het respect voor het gezag, of opstand, verwaarlozing van de plicht tegenover een ander land en tegenover de mensen". („Summi Pontificatus" en „Sertum Laetitiae").

Als wij strijden, om deze zaken te behouden, dan voeren we een horizontale oorlog, of een onrechtvaardige oorlog, want dan gaat het om de verdediging of bescherming van een essentiëel recht. In plaats, dat zij tot het wezen van de democratie behoren, zijn juist deze dingen er een beletsel voor.

Want zij zijn niet waard, om ervoor te leven en dus niet waard om er voor te strijden. Het is zelfs moeilijk, om ermee te leven......

Voeren we een verticale oorlog, d.w.z. een oorlog voor de menselijke rechten, voor rechtvaardigheid en ware vrijheid?

Economische doeleinden zijn niet voldoende.

Willen we dit soort van oorlogvoeren, dan moeten er twee voorwaarden vervuld worden in de tegenwoordige toestand van de wereld, nl. enig verlies van het economische en wedergeboorte van de rechtvaardigheid.

In vroegere perioden van de geschiedenis was de eerste van deze voorwaarden niet noodzakelijk, omdat in vroegere tijden de mensen een groter besef hadden van God. Maar in deze tijd heeft de liefde tot het economische den mens zó verblind ten opzichte van het geestelijke, dat hij gelijk de Verloren Zoon eerst ontnuchterd moet worden, voordat hij tot de kennis van het ware komt.

Laten we eens veronderstellen, dat een rijk man al zijn verzekeringen en vertrouwen op zijn huis gesteld heeft; veronderstel verder, dat hij leeft voor het economische, dat hij denkt, slaapt en eet voor zijn zaken en zich van geen andere verplichting in dit leven bewust is dan om geld te maken.

Op zekere dag staat nu dit huis in brand en hij verliest alles, waarop hij zijn vertrouwen gesteld had. Maar na een week van nadenken, komt hij plotseling tot de ontstellende ontdekking: „Goddank! ik heb toch nog mijn vrouw en kinderen". Voor die tijd dacht hij nooit aan hen. Maar dat ongeluk heeft hem die nieuwe waarden leren schatten. Hij verloor het economische, maar hij vond het menselijke. Eerst moest hij sterven, om weer herboren te worden.

Als een machtige eik is de rijkdom gegroeid, tot hij alle zonlicht en lucht heeft afgesneden van de bloemen en het gras, die ook schepselen van God zijn. Een storm kan de eik neerwerpen zonder het gras of de viooltjes uit te rukken. De moderne mens moet eerst zijn vertrouwen op rijkdom vernietigd zien, voordat hij vertrouwen kan op de rechtvaardigheid. En ik zeg: Hoe lang nog, o Heer? En Hij zeide: „Totdat de steden verwoest zullen zijn zonder inwoners, en de huizen zonder mensen en het land verlaten zal blijven" (Isaias 6: 11). Dat is het, wat de oorlog in zijn verschrikking doet.

De oorlog vernietigt onze illusies van menselijke vooruitgang, de almachtigheid van de wetenschap, de zelfgenoegzaamheid van het eigenbelang. Hij heeft de schaal van onze ogen laten vallen, opdat we zien mo-

gen: hij heeft het uiterlijke omhulsel verwijderd van de tarwekorrel, opdat zij groeien kan; hij heeft de zogenaamde wijze onzeker gemaakt in zijn zekerheid.

De strijd van rechtvaardigheid.

Maar wij voeren niet een verticale oorlog alleen ,omdat ongeluk over ons gekomen is: de tweede en meer belangrijke voorwaarden moeten nog vervuld worden, namelijk de wedergeboorte van de deugd van rechtvaardigheid. En in dit stadium zal iemand minder spreken over vrijheid en meer over rechtvaardigheid, minder over totalitarisme en meer over rechtschapenheid.

Tot nu toe heeft de wereld gezegd: Er bestaat niets, dat recht of krom is; er is geen goed en geen kwaad; dat waren middeleeuwse overblijfselen van het Katholicisme. Goed en kwaad zijn enkel maar betrekkelijk op uit een zeker gezichtspunt. Heeft Einstein niet bewezen, dat alles relatief is?

Maar diezelfde mensen, die het kwaad loochenden enige jaren geleden, leggen nu de vinger op de mond en zeggen: „Deze dictators zijn kwaad: zij hebben het mis." Maar dan mogen wij vragen: „Als zij het verkeerd hebben, wat is dan recht?" Als zij kwaad zijn, wat is dan goed?"

Zoals sommige mensen enkel tot de waardering komen van de gezondheid na een langdurige ziekte, zo ook komen zij tot de kennis van het goed door de ondervinding met den duivel. Het was niet de ongeschondenheid van hun doopkleed, maar de proef van hun eigen philosophie, die hen de rechtvaardigheid deed ontdekken.....

Het doel van een rechtvaardige oorlog.

En nu, om tot ons punt te komen: Als wij niet strijden om den economischen mens van het Kapitalisme te beschermen, noch den psychologischen mens van Freud, noch het diermens van Darwin, noch den klassemens van Marx, maar den goeden mens geordend tot de gerechtigheid, dan betreden we het Koninkrijk van het echt-menselijke. Ieder volk, dat in geweten kan zeggen, dat het strijdt voor deze vijf grondbeginselen van rechtvaardigheid, voert een verticale oorlog:

1o. Alle volkeren, groot of klein, machtig of zwak, het recht te verzekeren te leven en onafhankelijk te zijn.

2o. De naties te verlichten van de slavernij, die op hen ligt, alsook de bewapeningswedloop.

3o. Om de strict wettelijke rechten te erkennen van de werkelijke noden en rechtvaardige eisen van volkeren, naties en rassen-minderheden.

4o. Om een soort van Rechtinstituut op te richten, dat de loyale en nauwgezette uitvoering van de overeenkomsten waarborgt.

5o. Om de diepe verantwoordelijkheid te herstellen, die de menselijke statuten meet en afweegt in overeenkomst met de heilige en onwrikbare richtlijnen van de wetten van God.

Als een volk kan zeggen, dat het in de geest van rechtvaardigheid strijdt om deze vijf beginselen te bereiken, dan voert het een verticale oorlog.

Ten slotte, voeren we een kruisoorlog, d.w.z., een kruistocht voor God en voor christendom? Ik weet, dat die leuze dikwijls wordt aangeheven, maar we spreken hier niet over leuzen, maar over waarheid. Strijden we om het christendom te redden? Neen!

Anti-Hitler betekent niet vóór Christus.

Hoe kunnen we strijden voor het Christendom als we niet leven voor het Christendom? Als we Hitler den anti-Christ noemen, betekent dat nog niet, dat we voor Christus zijn. Als minstens 60% van de ouders hier in Amerika onverschillig zijn t.o.v. God, om hun kinderen een godsdienstige opvoeding te geven, denkt ge dan, dat ze zouden willen strijden, om de rechten van God te verdedigen? Als 60% van de Amerikanen de godsdienst niet meer wezenlijk beschouwen voor hun eigen zielevrede en voor het moreel gedrag van hun kinderen dan een golfspel, zouden zij dan bereid zijn eerder te sterven voor hun godsdienst dan voor hun golfspel? De mens strijdt alleen daarvoor, wat hij liefheeft.

Hoe kan nu van ons gezegd worden, dat we voor Gods belangen strijden, als wij een natie, die de godsdienst tot zijn grenzen heeft uitgeroeid, millioenen heeft vermoord en het atheïsme officiëel heeft erkend, een „vriendschappelijke" natie noemen?

Ik bedoel Rusland. Hoe kan van ons gezegd worden, dat we strijden tot behoud van vrijheid, rechtvaardigheid en democratie, terwijl we in een vriendschappelijke geste die tyrannie omarmen, die de vrijheid van een honderd millioen mensen heeft uitgeroeid? Hoe kunnen we een kruistocht voeren, als we uitpikken en uitzoeken onder onze barbaren als comedianten, wij, die de spot drijven met Hitler en Mussolini, maar zwijgen over Stalin?

Rusland is een roofgier.

Rechtvaardigheid eist de veroordeling van het kwaad, onverschillig van welke kant het komt. Laat ons niet vergeten, als we spreken over de toestand van Polen, België, Nederland en Noorwegen, uitgeplunderd door Duitsland, ook te denken aan Finland, door Rusland verwoest, en aan Griekenland, door Italië aangevallen.

Let op deze woorden: De vijand van de wereld in de naaste toekomst zal Rusland worden, die de democratieën tegenover de dictators en de dictators tegenover de democratieën zal uitspelen; die de vrede zal benutten als het kan en de oorlog als het nodig is en die zich voorbereidt, als Europa is uitgeput door de oorlog, om erover heen te strijken als een gier om zijn bloed te drinken en zijn buit mee te slepen.

De spreker van het Katholieke Uur wees, zes maanden vóórdat het plaats vond, op de waarschijnlijkheid van een vereniging tussen Nazies en Sowjets. Nu wordt die waarschuwing nogmaals herhaald. Let goed op Rusland, dat loopt als een beer en kronkelt als een slang.

Maar al is deze oorlog geen kruistocht om het Christendom te redden, we moeten toegeven, dat een oorlog **rechtvaardig kan zijn zonder heilig te zijn; en verder, dat ofschoon voor een** natie een oorlog, die is opgelegd, niet direct een kruistocht behoeft te zijn, kan hij niettemin heilig zijn voor zekere personen van die natie, die het zich als een plicht beschouwen, die hun is opgelegd in zover, dat Gods wet van Rechtvaardigheid onder de mensen zal gehandhaafd blijven.

Als de zaak van één natie heden ten dage rechtvaardig is, dan is dat niet, omdat zij gekozen heeft ,om het Christendom te verdedigen, maar omdat het Christendom haar gekozen heeft. Als God van zo'n natie zou gebruik maken, dan zou dat zeker geen blijk van haar rechtschapenheid zijn, maar een blijk van Zijn Goedheid.

Vele naties zouden rechtvaardig zijn, niet als zij zeiden te strijden tot het behoud van het Christendom, maar als zij zeiden, gedwongen te zijn een edeler zaak te verdedigen dan zij verdienden. Maar al strijden ze niet om het Christendom te verdedigen, dan kunnen ze toch strijden om die fundamentele vrijheid te behouden, die zij gebruiken als een natuurlijke grondslag.

Een natie, die de taak op zich neemt, om een kromme daad recht te zetten, zorgt bewust of onbewust voor een punt van verzameling voor het Christendom.

Besluit.

Laat de bladeren van de Amerikaanse eik vallen; laat de dingen van één dag, die sterven op de grond vallen. Sommige zaken zijn niet waard, om ze te behouden. Laat de boom voor een tijd zijn naakte takken uitspreiden, kaal maar levend.

Ons innerlijk leven is goed en gezond, alleen een paar uiterlijkheden zijn verkeerd. Eenmaal, dat zij door de rechtvaardigheid weggevaagd zijn, zullen de verborgen kiemen te voorschijn komen in een nieuwe lente, in een sterk nieuw leven — en Amerika zal worden, zoals hetgeen haar grondleggers bepaalden, dat het altijd zou zijn: Een natie, die op God vertrouwt."

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Di.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.15 Nederlands Nieuws.
19.30 Gevariëerd Programma.
20.00 Dispereert Niet: Jan Pietersz. Coen. Grepen uit onze Vaderlandse Geschiedenis, door den Heer W. Meyer, M. O. Geschiedenis.
20.30 Nieuwsbulletin.
20.35 Paul Whiteman & his Orchestra.
21.00 Gevariëerd Programma.
21.30 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende Botica's de Zondag- en nachtdienst.
Otrabanda: Botica Central.
Punda: Botica Wilhelmina.

„LA UNION".

Hebben andere bladen ons gelukgewenst met onze uitbreiding tot een dagblad, „La Union" heeft gemeend het daarbij niet te moeten laten. Eerst een gelukwens, toen nog een tweede vermelding van het feit, dat de Nirom „Dagblad Amigoe di Curaçao" in de aether heeft gebracht. Wij zeggen voor deze zo oprecht gemeende attentie hartelijk dank en hopen, dat de prettige samenwerking tussen „La Union" en ons lang bestendigd moge blijven. Hetgeen niet minder geldt van de charmante houding van haar redacteur te onswaart.

„LA PRENSA LIBRE"

Ook „La Prensa Libre" blijft met geen gelukwens aan ons redactioneel en zelfs persoonlijk adres niet achter. Wij zijn hiervoor zeer erkentelijk en hopen, dat de goede wensen van „La Prensa Libre" in vervulling mogen gaan. Wij danken haar redactie van ganser harte.

BELASTINGEN.

Het beroep in belastingzaken heeft een zeer belangrijke verandering ondergaan. Terwijl men vroeger tegen een aanslag in de Inkomstenbelasting, de Gebruiksbelasting en de Grondbelasting zich direct tot de Raad van Beroep kon wenden, is thans de Inspecteur der Belastingen de autoriteit, die op bezwaren tegen de opgelegde aanslagen beslist. Tegen diens beslissing — beschikking genaamd — is beroep op de Raad van Beroep toegelaten. Dit geldt voor alle belastingen, dus ook voor de nieuwe winstbelasting.

Vroeger was er voor elke belasting een Raad van Beroep. Thans is in het leven geroepen een Raad van Beroep voor belastingzaken, die op bezwaarschriften inzake alle soorten van belastingen beslist. De nieuwe Raad van Beroep is ingesteld bij Landsverordening tot regeling van het beroep in belastingzaken, opgenomen in P.B. 1941, No. 12. Voorzitter is de Voorzitter van het Hof van Justitie en leden zijn twee leden van het Hof. Als secretaris zal fungeren een door den Gouverneur daartoe te benoemen persoon.

De procedure is dus thans voor de directe belastingen als volgt: de aangeslagene dient binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet middels een bezwaarschrift, zijn bezwaren in bij den Inspecteur van Belastingen. Deze doet daarop zijn uitspraak. Degene, die met de uitspraak geen genoegen neemt, is gerechtigd om binnen twee maanden, nadat hem afschrift van des Inspecteurs beschikking is uitgereikt, bij de Raad van Beroep voor belastingzaken in beroep te komen. Hij heeft daarbij een afschrift van des Inspecteurs beschikking over te leggen.

Opgemerkt moge nog worden, dat aan de ommezijde van het aanslagbiljet de aanwijzingen te vinden zijn, welke hierboven zijn gememoreerd.

Niet-inachtneming van de daartoe staande bepalingen kan tot veel tijdverlies en vergeefse moeite aanleiding geven en mogelijk tot verlies van het recht van beroep door overschrijding van de termijn.

OFFICIëLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. I. L. Croes, tijd. schrijfster ten kantore van het Bevolkingsregister en de Burgerlijke Stand op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst. J. J. Groenendaal, kommies der Belastingen 2de klasse op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst: ingang 10 April 1941. Mej. A. S. Frigerio, telefoniste bij de Landstelefoondienst op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst.

Eervol ontslag aan: G. v.d. Weide, klerk op het kantoor van den Ontvanger op Aruba: op zijn verzoek. E. A. Plaza, tijd. schrijver ter Inspectie der Belastingen: op zijn verzoek. Mevr. J. F. Born, geb. Beaujon, adjunct-commies op het bureau van de Burgerlijke Stand op Curaçao; op haar verzoek in verband huwelijk.

Overplaatsing: L. P. L. Mendez, tijd. schrijver ter Inspectie der Belastingen Afd. Invordering naar Aruba op het kantoor van Ontvanger op Aruba. L. A. Valk, Agent van Politie 1ste klasse naar Aruba. J. J. de Vries, naar Aruba en tijdelijk belast met de functie van Ontvanger op Aruba. A. M. Schutte naar Curaçao en benoemd tot Koloniaal Ontvanger.

Werkzaamstelling: Mej. E. Ferguson, ter Inspectie van het Onderwijs. Mej. M. M. D. Römer, ter Administratie van Financiën.

Bioscoopcommissie op Curaçao: Eervol ontslag aan: L. Tolenaar als plaatsvervangend lid, op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten. Benoemd tot plaatsvervangend lid L. A. Paanakker.

Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer In Oorlogstijd: Eervol ontslag aan L. F. Jansen, als lid op zijn verzoek onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten. Benoemd als lid Jossy C. Henriquez.

Bevordering: Mr. J. J. A. Ellis, tijd. adjunct-commies ten Parkette van den Procureur-Generaal tot commies in vaste dienst.

Eervol ontheven: J. A. J. de Vries uit de functie van tijdelijk Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen op Curaçao. A. M. Schutte uit de betrekking van Ontvanger op Aruba.

De Gouverneur heeft bepaald, dat voor de openbare- en biezondere school voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs op Curaçao en Aruba en voor een afdeling van de R.K. Biezondere Meisjesschool voor U.L.O. te Oranjestad op Aruba het schooljaar zal aanvangen op 1 September.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

EEN NIEUWE R.K. CATECHISMUS.

Om aan de behoefte te voorzien van nieuwe R.K. Catechismi zal er binnenkort een nieuwe uitgave verschijnen. Het is een overdruk van de Nederlandse Catechismus.

Een Catechismus is een boekje, waarin de leer der R.K. Kerk beknopt wordt weergeven en dient in dit geval hoofdzakelijk voor het godsdienstig onderricht der jeugd.

HELP ONS WINNEN.

Ook oude scheermesjes hebben hun waarde. En wel voor de oorlogsindustrie. Gij zoudt het niet denken, doch het is zo. Gooi ze dus niet weg. Maar bewaar ze in een klein doosje verpakt en doe het in een oranje bus, gemerkt „V.O.C.".

CHEQUEKOERSEN.

De „Hollandse Bank-Unie" deelde ons hedenochtend de volgende koersen mede:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
New York	1.8850	1,9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50
Venezuela	46.50	48.50

NIEUWE BANKBILJETTEN.

De Curaçaose Bank heeft een nieuw stelletje bankbiljetten in omloop gebracht. 10.000 biljetten van f. 5.— met de nummers 50.001 tot 60.000.5000 biljetten van f. 25.— met de nummers 205.001 tot 210.000.

Deze bankbiljetten worden echter niet gratis verstrekt.

ZIELIG.

Zondag jl. werd iemand op heterdaad betrapt op het wegnemen van een kistje sigaren en enkele andere voorwerpen uit een geparkeerd staande bestelauto op de Pietermaaiweg. Uit het door de Recherche ingestelde onderzoek bleek, dat de dader, een 26-jarige jongen, reeds eerder voor een dergelijk feit in observatie was geweest wegens storing zijner verstandelijke vermogens. Na medisch advies werd hij wederom naar Rustoord Groot-Kwartier overgebracht.

VROUWEN WORDEN TOT HYENAS.

Zondagmorgen jl. vervoegde zich bij de Recherche een 59-jarige vrouw, te kennen gevende met een stok te zijn mishandeld door een paar harer sexegenoten. Op advies van den dokter werd zij met een gebroken pols in het St. Elisabeths-ziekenhuis opgenomen. De beide aggressieve vrouwen werden in voorlopige bewaring gesteld.

ST. THOMASKRING VIERT FEEST.

De R.K. Jongemannenvereniging St. Thomaskring vierde Zondag jl. het feest harer Patroonheilige, dat 's morgens om 7 uur begon met een H. Mis, waarbij de leden en bloc tot de H. Tafel naderden. Reeds in de kerk bleek, dat velen een hoop energie voor de dag meegebracht hadden, daar het orgel door de zangers geheel overstemd werd.

Na de H. Mis toog men direct naar West End, het voorstel van Frater Rigobert gretig aanvaardend. Het West End personeel; die zo vroeg niet op een dergelijke rush gerekend had, moest ogenblikkelijk gemobiliseerd worden om het troepje jongemannen, dat naar het dak verwezen werd met zorg te kunnen bedienen. Er werd hier echter niet te lang getalmd, daar op Scherpenheuvel een ontbijt te wachten stond en met een flink vaartje ging het even later met de diverse auto's der leden op weg naar het Curaçaose boystown.

Men moest eerst hier en daar nog eens een kijkje nemen, doch toen het etensbelletje klonk, werd de eetzaal bestormd en vond het grote offensief plaats, waarbij de voorgezette spijzen met smaak verorberd werden.

Na het eten nam Pater Brada, de Voorzitter het woord, en sprak de leden op enigzins gevoelige wijze toe, hen wijzend op het eigenlijke streven der St. Thomaskring. Tevens herinnerde hij eraan, dat binnenkort deze Vereniging haar twaalf en een halfjarige bestaan hoopt te vieren. Na een uitbundig applaus geoogst te hebben, werd de ochtend gesloten en toog men weer naar de stad. We mochten op deze ochtend ook verschillende nieuwe leden begroeten, die kort na het ontbijt geïnstalleerd werden.

Om 20 uur kwam men weer te zamen in het clubhuis op het Rif, alwaar Pater Möhlmann sprak over het leven van den H. Thomas. Wie Pater Möhlmann heeft horen spreken, en dat zijn er velen, zullen weten, dat dit speechje in goede handen vertrouwd was. Na nog enige tijd onder gezellige kout te hebben doorgebracht, behoorde deze prettige dag weer tot het verleden.

BONAIRE

KIEZERS OP BONAIRE.

De kiezerslijst op Bonaire schijnt 46 personen te tellen. De lijst van de Bovenwinden is ons nog niet bekend. Tot dusver is het aantal gestegen tot ongeveer 3869. Op Aruba 1323. Op Curaçao 2500.

Westelijk halfrond.

DUITSE PERS VERONTWAARDIGD OVER ROOSEVELT.

De Duitse pers viel Roosevelt scherp aan over zijn houding in de buitenlandse politiek. Hij trachtte immers Joegoslavië van de As te vervreemden. Vooral de „Essener National Zeitung" gaf van katoen. De vraag werd gesteld of de Verenigde Staten het erg aangenaam zouden vinden, wanneer Duitsland buitengewone gezanten met speciale opdrachten naar de Zuid-Amerikaanse Staten zond. Dit doet Roosevelt wel in Europa. De president doet alles om de Duitse naburen te beïnvloeden. Een ander blad schrijft, dat Roosevelts stap ten opzichte van Joegoslavië regelrecht in strijd is met de beginselen van de Monroeleer en ook met Roosevelts eigen belofte aan zijn kiezers om de Verenigde Staten uit de oorlog te houden.

ROOSEVELT WIL ARBEIDSRAAD INSTELLEN.

Roosevelt vertelde tijdens een persconferentie, dat hij in overweging had een Arbeidsraad op te richten. Deze arbeidsraad zou niet alleen een bemiddelingsagentschap moeten zijn, maar zich ook bezig moeten houden met het bestuderen van alle problemen, die zich voordoen bij de arbeidsproductie. Deze raad zal een groter werkkring krijgen dan de oude raad, die tijdens de wereldoorlog bestond.

ARUBA

WANDELSPORT ARUBA,

door Kapitein G.H. Van der Spek.

De eerste Internationale wandelmars eeft dezer dagen op Aruba plaats ged. Niet minder dan 337 deelneemers en deelnemers verschenen in de oege morgenuren aan de start en de oepen bestaande uit Mariniers, Miliire Politie, Schotse troepen, vrijwillirs, schutters en vele burgergroepen, als de Girls Scouts van de Lago. .H.I.A., Lago Heights Boy, Vrolije Tippelaars, Lago Watchmen en veindividuele tippelaars en — tippearsters stelden zich op om een bewijs te leggen waartoe men in staat is. nneer men intensief traint en zich inlt om een bepaald doel te bereiken.

Onder de vrolijke tonen van de muk, pijpers, trom en mondharmonica's rcheerden de groepen af. Het was n lust om de vele vrolijke gezichten zien. Voor het La Salle instituut nd een muziekcorps van de Fraters gesteld dat het zijne er toe bijdroeg de algemene marsvrolijkheid te vergen.

groepen zetten er alle een flinke n. Het weer werkte uitstekend meom de mars in alle opzichten te doen gen.

Vele wandelaars hadden zich aangeten bij de mariniers en Schotten ter raangenaming van de mars en tende te profiteren van een flinke milire pas.

De mars ging om de Hooiberg langs edra Plat naar Santa Cruz waar de ote rustplaats en Hoofdverbandplaats as ingericht. Men kon hier den inwengen mens versterken onder genot van amofoonmuziek.

De organisatie was uitstekend, het ode Kruis beijverde zich zeer op zoek ar uitvallers welk aantal gelukkig er laag is gebleven nl. 3.

Met vrij grote tussenruimten kwaen de groepen en de inidividuele wanlaarsters en wandelaars binnen. De erst aankomende heeft het parcours recordtijd afgelegd, nl. in 3 uur en minuten. Zeer vele belangstellenden adden zich opgesteld langs het parours en bij de aankomst. Ook bij de ankomst had het muziekcorps zich weer opgesteld om de vrolijkheid te verogen.

Nadat alle deelnemers en deelneemers zich hadden afgemeld hield schrijer dezes, de organisator, een korte espraak en deelde mede, dat de eerste andelmars op Aruba in alle opzichten n groot succes is geworden. Hij dankalle medewerkers. Hij sprak zijn ertuiging uit dat de wandelsport die Nederland zich mocht verheugen in n stijgend succes, ook op Aruba op jn plaats is. De wandelsport kan door n ieder van hoog tot laag, jong en ud beoefend worden. Deze sport is in et biezonder geschikt voor het aanweken en bevorderen van eensgeindheid, samenwerking en kameraadchap. Bovendien is deze sport zeer eilzaam voor het lichaam en leert men e natuur kennen en liefhebben. Hij oopte, dat de wandelsport op Aruba oge bloeien en groeien tot heil van de evolking van Aruba.

Daar de fraaie medailles, die reeds begin December waren besteld onanks de vele telegrammen niet op tijd ijn ontvangen ontving een ieder die le mars op goede wijze volbracht eeft een fraaie diploma en t.z.t. de edaille.

Het grote nut van deze sport moge lijken uit het volgende marslied:

Natuur gaf ons een motor mee
Van 't allerbeste merk;
Gaf ons een hart, een longenpaar,
Gezond, gaaf, goed en sterk;
En een paar flinke benen,
Een groot geluk op aard.
Wie die niet leert gebruiken
s niet zo'n motor waard (bis.)

Wij lopen de éendaagse mee
levenslust en moed,
ede lopers blijven wij
goede voet.
wij zijn voor één voor allen
llen zijn wij één
Zo willen wij door 't Leven
En door Aruba heen. (bis).

Aruba, Maart 1941.

ZG. ROOKZAKEN OP ARUBA.

Vrijdag 7 Maart kwam Dr. A. W. J. M. Desertine op Aruba om uitspraak te doen in een drietal civiele zaken tegen Lago Oil & Transport Co. Ltd.

De vorderingen in die zaken strekten tot het verklaren van de handeling bestaande in het verspreiden van gas, stank en rook door de raffinaderij van de Lago Oil & Tr., als een onrechtmatige daad en dientengevolge veroordeling tot betaling van alle schade daardoor geleden door de eigenaars van percelen beoosten de concessie van de maatschappij.

In 1935 werden deze zaken begonnen door den practizijn L. O. Lampe van Curaçao. Bedoelde Heer Lampe is door alle belanghebbenden, die terreinen op die plaats hebben, gemachtigd. In 1936 werd er een interlocutoir vonnis gewezen, waarbij den eisers werd opgedragen hun posita te bewijzen. Daarop werden in enquête en in de contra-enquête getuigen gehoord, conclusies genomen door partijen en tenslotte werd er gepleit.

Als gemachtigde van de Lago Oil & Transport Co. Ltd., trad de practizijn Mr. S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt op.

Alvorens vonnis te wijzen werd door Dr. Desertine op verzoek van eisers gemachtigde pogingen aangewend tot een minnelijke regeling, doch men kon daartoe niet geraken. Namens de gezamenlijke belanghebbenden werden ruim een millioen gulden gevorderd.

Daarop werd bepaald de procedures voort te zetten en op Vrijdag 7 Maart werd het vonnis uitgesproken in tegenwoordigheid van een vrij groot publiek, dat met veel belangstelling naar het vonnis was komen luisteren.

De uitspraak was „verklaren de handeling van de Lago Oil & Transp. Co. Ltd., bestaande in het verspreiden van rook, stank en gas over de erven gelegen beoosten haar concessieterrein te San Nicolaas als een onrechtmatige daad", en eisers toegelaten tot het bewijzen hunner schade en de hoe-grootheid ervan, met bepaling, dat de bewijslevering zal plaats vinden op 17 April as.

ADVOCAAT GENERAAL WAS OP ARUBA.

Dezer dagen arriveerde alhier Mr. L. C. Kwartsz, advocaat generaal bij het Hof van Justitie voor dienstreis op Aruba.

Vaak kon men den Heer Kwartsz zien in besprekingen op het Kantongerechtsgebouw.

Vrijdagmorgen vond de terugreis plaats.

TRANSVAAL vs. ARUBA JUNIORS 0—0.

Een groot aantal voetballiefhebbers was aanwezig Zaterdag 8 Maart 16.30 uur in het Wilhelmina-sportpark op Aruba voor de wedstrijd Transvaal vs. Aruba Juniors.

Transvaal, een elftal van Surinamers, overgekomen van Curaçao, betrad het speelterrein in hun blauwe shirts, terwijl het Arubaanse elftal Aruba Juniors hun bekende blauw/wit aan hadden.

Transvaal kreeg gedurende de eerste helft van de wedstrijd de wind mee.

De wedstrijd verliep met fors spel van beide kanten, die telkens na aanvallen van de ene kant door de verdediging van de andere werd opgenomen, zodat de hele wedstrijd voor de spelers en voor het publiek spannend was. Van beide kanten deden de spelers hun best, echter struikelden zij iedere keer op hun tegenspelers.

De uitslag was: 0—0.

De wedstrijd vond plaats onder leiding van den scheidsrechter sgt. Mc. Gagley.

Het muziekkorps „San Miguel" luisterde de wedstrijd met hun vrolijke tonen op.

Zondag 9 Maart zou de wedstrijd tussen Transvaal en R.C.A, kampioen van Aruba, worden gespeeld, waarvan de uitslag in een volgende editie zal worden gemeld.

PROPAGANDIST VAN DE PARTIJ EMAN—WEVER VEROORDEELD.

Vrijdag 7 Maart jl. werd G. V. C. terechtgesteld terzake:

1o. houden van een toespraak zonder vergunning;
2o. niet voldoen aan wettelijk gegeven bevel;
3o. verzet tegen de politie en
4o. uiten van zodanige gevoelens van haat, althans minachting jegens het Gouvernement, die zouden kunnen leiden tot ondermijning van het openbaar gezag.

Als raadsman trad de practizijn C. A. Eman op, een zoon van de praecandidaat J. H. A. Eman.

Het feit vond plaats op 17 Februari jl., toen de verdachte op de openbare weg nabij de hoofdpoort van de Lago Oil Co., voor de naar huisgaande arbeiders van de maatschappij een toespraak hield om hen aan te moedigen zich op de kiezerslijsten te doen plaatsen. De verdachte gebruikte daarbij zodanige uitlatingen, dat die hem met de Justitie in aanraking hebben gebracht.

Het publiek toonde veel belangstelling en was er in grote getale aanwezig. w.o. ook de heren Eman en Wever.

Na ondervraging van den verdachte werden er vier getuigen à charge gehoord, waarna het verhoor van acht getuigen à décharge plaats vond.

Hierop nam de ambtenaar van het O.M. het woord en eiste geldboete van ƒ 25.— subs. 10 dagen hechtenis en twee maanden gevangenisstraf.

De raadsman pleitte daarop voor vernietiging van de dagvaarding op grond van onvolledigheid, en in de tweede plaats voor vrijspraak op grond, dat het wettig bewijs niet is geleverd.

De uitspraak werd bepaald over 2 weken.

Op de verkeerde weg.

Het Maart-nummer van „Neerlandia" bevatte een artikel, dat overgenomen was uit het Nederlandse „Neerlandia", dat blijkbaar nog rustig blijft voortbestaan, al is de koers van dat blad onder nazie-druk gewijzigd.

Pieter Johannes de Kanter, voorzitter van het Algemeen Nederlands Verbond, staat niet meer in de kop van het blad. Nu staat de naam van Prof. Dr. Jan de Vries erboven, meldt „Neerlandia". Dit kan niemand anders zijn dan **Jan Pieter Marie Laurens de Vries,** die in Leiden hoogleraar is in de talen en letterkunde van de oudgermaanse volken. Dat zegt nog niets tegen den man, maar wel voor wien zijn boek „De Germaanse oudheid" kent, waarin 1) beweerd wordt, dat al wat er aan beschaving en cultuur is, aan de germanen gedankt moet worden, 2) „bewezen" wordt, dat het Christendom de eigen characteristica van de germaanse cultuur heeft gedood. Dit boek is anti-Frans, anti-Romaans en anti-Christelijk en De Vries steekt er zijn sympathieën niet onder stoelen of banken. Zodra de nazaten van zijn geliefde oude germanen aan het bewind kwamen, sloeg hij zijn slag.

Dr. de Vries heeft in dat oude „Neerlandia" een artikel geschreven, dat wij hier — met toestemming en met voetnoten van de Neerlandia-redactie alhier — overnemen. Hier is het:

„In het begin van deze maand (Februari 1941) ontvingen we het September-nummer van het oude „Neerlandia".

We waren blij — weer een verrassing — weer een levensteken van òns Verbond uit Nederland.

We gingen lezen — het eerste artikel......

We willen u, leden van de Groep Nederlandse Antillen en haar afdelingen en verder allen, die het oude „Neerlandia" niet meer ontvangen, de inhoud van dat artikel niet onthouden. Gij hebt er rècht op te weten, welke koers uw Hoofdbestuur — in elk geval uw algemeen voorzitter — in Nederland houdt. Nièt de Heer P. J. de Kanter, zijn naam op de kop van het blad is verdwenen. Nú staat er: Prof. Jan de Vries.

De Kanter schijnt afgetreden te zijn. Waarom? Hij is niet jong meer...... de tijden zijn zwaar...... òf...... Maar we willen eerst enige stukken overnemen uit het bewuste hoofdartikel, geschreven door Prof. Jan de Vries. Hier en daar hebben we wat vet laten drukken.

Groot-Nederlanders en Klein-Nederlanders.

„De werkzaamheid van het Algemeen Nederlands Verbond gaat uit van de overtuiging, dat er een onverbreekbare samenhang bestaat tussen de delen van de Dietse stam. Die samenhang berust allereerst op de **gemeenschap des bloeds,** die zich het duidelijkst openbaart in de gemeenschap van taal. Het gevoel van verbondenheid spreekt het sterkst, wanneer delen van dat Nederlandse Volk zij aan zij, maar door staatsgrenzen gescheiden wonen. **Voor de toekomst van ons volk is het probleem Vlaanderen-Nederland van het allergrootste belang.**

Immers, in de strijd, die de Vlamingen in verleden en heden gestreden hebben en strijden voor het behoud van eigen taal en eigen volksaard, kan Noord-Nederland niet onverschillig blijven toezien. Dat hebben een zeker deel der Groot-Nederlanders dan ook niet gedaan; wie toetraden tot het A.N.V., waren althans zich min of meer bewust, dat sympathie natuurlijk en steun noodzakelijk was.

Die steun kon echter niet anders dan van zedelijke aard zijn. Een groep particulieren mocht niet de vriendschappelijke verhoudingen tussen twee buur-staten verstoren door zich te mengen in de inwendige politiek van het nevenland. Vandaar de stelling, dat wij alleen op het gebied der cultuur de banden, die Nederland en Vlaanderen binden, mochten versterken. Het A.N.V. heeft met de uiterste voorzichtigheid deze gedragslijn gevolgd, daarvoor van voortvarendgezinden menig hard woord moeten horen, maar om des lieven vredes wille zich angstvallig van „Groot-Nederlandse politiek" onthouden.

„**Wie menen mocht, dat het voeren van cultuur-propaganda geen onderdeel van politieke actie is, vleit zich met een illusie.**"

„Wie cultuur-propaganda voert, zonder haar politieke betekenis te beseffen, is als een kind, dat met lucifers speelt. **Sterker nog: wie haar voert, zonder in de grond haar politieke consequenties te aanvaarden, handelt onvoorzichtig en lichtzinnig.** Wanneer wij in Noord-Nederland de Vlaamse strijd voor een **eigen sterke Dietse** beschaving steunen, dan moeten wij er op bedacht zijn, dat ten slotte een echt en bewust Vlaams volk zal groeien, dat niet bevredigd kan zijn **vóór het met Noord-Nederland in een eigen Dietse staat verenigd is.** Als dat ogenblik gekomen is, kunnen wij in het Noorden niet terugschrikken voor de verantwoordelijkheid van onze eigen daden.

Velen mochten menen, dat het voorlopig niet zulk een vaart zou lopen."...

„Hij moet wel blind zijn, die heden ten dage nog deze luchthartigheid zou hebben. **Wij gaan met reuzenschreden die toekomst tegemoet.**"......

„De gehele ontwikkeling van Europa bewijst, dat de nationale problemen zich scherper toespitsen en naar een afdoende regeling gedreven worden. De vorm der staten zal niet meer bepaald worden door politieke en dynastieke belangen alleen, maar veel meer door de noodzaak aan in zichzelf gesloten volkseenheden een eigen staatsvorm te geven [1]). Uitwisseling van bevolkingselementen aan te lang bloedende volksgrenzen is een duidelijk symptoon van het streven, dat de handelingen van **verantwoordelijke staatslieden beheerst. In een wereld,**

Vervolg en voetnoten op blz. 4.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

57)

Toen hij voor het eerst mevrouw Van Wieringen in zijn betoog betrok, ing er, zeer verklaarbaar na zijn beuiging een zeer groot leed over het gein te moeten uitstorten, een schok door ons allen. De ontroering en de verbijsering, die zich openbaarden, zijn niet e beschrijven. Ik geef niet de aandoening weer van mensen, wier levensweg slechts even den mijne kruiste, doch vermeld de feiten, zoals zij zich hebben voorgedaan.

„Ik kan u echter met evenveel overtuiging zeggen," hervatte hij, „dat wanneer het plan geslaagd zou zijn, mevrouw Van Wieringen na verloop van enige tijd ons land zou hebben verlaten om het haar **toekomende erfdeel** te gebruiken voor een leven buitenlands aan de zijde van de zich in de rol van gefortuneerden echtgenoot stellig goed bewegenden huisknecht John. Aan zijn zijde zou ze pas het gevoel gekregen hebben, min of meer thuis te behoren in de kring, waartoe haar fortuin haar deed opklimmen.

Om het mogelijk te maken, dat ze beiden, mevrouw en John, vrijuit zouden gaan na de moord op mijnheer Van Wieringen, moesten ze er voor zorgen dat ze voor de in elkaar grijpende daden alibi's hadden. Daarom werden de moorden niet door een hunner doch door beiden bedreven. Mevrouw, die een goed schutter is, doodde Philip Somer, terwijl John zich, door voortdurend opvallend aan mijn zijde te blijven, een alibi verschafte; mevrouw had verscheiden alibi's, doordat ik werd opgebeld in haar tegenwoordigheid en dus de dader zich elders bevond.

De moord op Philip Somer zou niet zijn gepleegd, indien hij niet een vermoeden van de waarheid had gekregen en daardoor voor de misdadigers gevaarlijk werd. Ik vermoed, dat hij gezien heeft, dat John de rechterhand van mevrouw, in de keuken gewond, verbond. Als u mij dit wilt ophelderen, mevrouw, dan zult u mij een dienst bewijzen."

Ze antwoordde niet, doch knikte bevestigend met het hoofd.

„Als u nu zo vriendelijk wilt zijn, het verband van uw hand te doen?" verzocht hij.

Vreemd genoeg, bevreesd gemaakt door zijn stem ofwel bereid tot volledige en openhartige bekentenis, nu alles verloren was en berouw in haar opkwam, begon zij inderdaad het verband van haar rechterhand te wikkelen. Toen zij daarmee gereed was, bleek, dat de hand in het geheel niet gewond was.

„De secretaris," hernam A.A., „die, zoals mevrouw bevestigde, gezien heeft, dat John de hand verbond, kan óók hebben gezien dat er voor dat verbinden geen reden was. Nu wist hij toen waarschijnlijk nog niet, dat er even te voren een schot was gelost, waarvan de kogel bestemd was voor mijn hoofd. Wellicht heeft hij dat ook in het geheel niet geweten. Maar hij heeft wèl geweten, dat de afperser bij de dood van zijn patroon voordeel moest behalen, want hij liep daar over na te denken, kort voordat de kogel hem trof. Ik had hem er op attent gemaakt, dat de dader een huisgenoot moest zijn. Hij tobde over de vraag, wie dat wezen kon. Toen nu door een kleinigheid zijn aandacht gevestigd werd op een verzwegen, min of meer geheimzinnig bondgenootschap tussen mevrouw en den huisknecht, heeft hij daar natuurlijk het antwoord gezocht op de vraag, welke huisgenoot tot een misdrijf in staat zou zijn.

Wat niemand anders weten kon, bleef voor mevrouw geen geheim. Haar echtgenoot zal zeker gezegd hebben, dat hij Philip Somer geld had doen halen; hij zal haar wellicht, ook al heb ik hem dat uitdrukkelijk ontraden, hebben ingelicht over de poets, dien we den afperser wilden spelen door een waardeloze envelloppe op de afgesproken plaats te brengen. Bovendien, haar aanwezigheid zou nergens in huis iemand opvallen; zij was verreweg het beste in staat het gesprek af te luisteren. Misschien is dat ook reeds gedaan met behulp van de huistelefoon, zoals dat het geval was met het onderhoud, waarin ik de nacht in de kamer van Philip Somer voorbereidde. Ik wilde den vijand, die naar mij bekend was, van mijn plan wist, in de val lokken. Het is mij niet gelukt, omdat ik, in plaats van mijnheer Van Wieringen, in de door John opgestelde val liep. Maar toén was ik ook nog niet zeker van de medeplichtigheid van mevrouw. Haar hulpkreet deed mij de kamer verlaten; haar verklaring heeft mij haar verraden. Méér dan dat, haar verklaring heeft mij haar zelf als éérste schuldige verraden, want ik wist wèl, dat tenminste twee vijanden dienden te worden gezocht, doch ik wist nog niet, dat een van die twee de huisknecht was, al vermoedde ik het als gevolg van het door hem aan mij opgedrongen alibi, gisterenmiddag, toen Somer werd doodgeschoten. Mevrouw verried zich vooral door één uitlating, namelijk, dat ze een zwarte hand had gezien, die de schakelaar omdraaide en dus de kamer in het duister zette. Dit was absoluut onwaar, omdat niet haar schakelaar, doch de hoofdschakelaar beneden werd omgedraaid. Immers, het hele huis was in duisternis gehuld.

Nu ik de overtuiging bezat, dat zij degene was, die bij de dood van haar echtgenoot voordeel behalen zou, had ik temeer vrijheid om als medeplichtige, als aanstoker, als hóófdschuldige John te zien. Ik koesterde een vermoeden, ik verstopte het geld, mij door mijnheer Van Wieringen toevertrouwd, heel eenvoudig in een der zakken van een in zijn garderobe hangende jas.

Toen ik uit mijn bezwijming bijkwam en zag, wie er naar mij luisterde, zei ik, dat ik het had verstopt in een zak, waar onze onbekende het zeker niet zoeken zou. Dit was voor hem een aanwijzing, want hij behoefde nu slechts uit te denken, waar een ander nooit zou verwachten dat iets verborgen was. Het woordje „zak" zei hem ook genoeg. Hij vond het geld dus. Zijn fout was, dat hij mij daarna opbelde (waardoor hij intussen zijn medeplichtige een alibi verschafte). Want door zó spoedig te verraden, dat hij mij doorzien had, maakte hij zich tevens kenbaar.

Wordt vervolgd.

Op de verkeerde weg.

Vervolg van blz. 3.

die eindelijk **de oplossing van deze eeuwen lang brandende vraagstukken durft ter hand te nemen, moet de Dietse quaestie ook eindelijk afdoende geregeld worden."** 2)......

„Wij moeten onszelf en ons volk opvoeden tot het blijmoedig en fier aanvaarden der Groot-Nederlandse gedachte. Deze taak zal onze volle kracht in beslag nemen, omdat ons volk nog grotendeels Klein-Nederlands voelt.

Dan somt Prof. De Vries de bezwaren op, die de doorsnee-Nederlander van boven de Moerdijk tegen de vereniging met Vlaanderen meent te moeten hebben.

Godsdienstige en verouderde economische argumenten, onderscheid in volksaard — het is van 1815 tot 1830 geprobeerd toen mislukt. — De schrijver weerlegt al deze bezwaren, als niet meer geldend voor deze tijd: het moèt nu tot Eenheid komen, ondanks de „Hollandse" 3) geest, die laag neerziet op alles, wat buiten Holland ligt en vooral op Vlaanderen. „Holland" vreest, dat het zijn overheersende positie in een Groot-Nederland moeilijk kan handhaven en dáárom wil het niet.

En die Eenheid is toch nodig, want de Franse taal dringt meer en meer op. „Brussel is een voortdurende dreiging van het Vlaamse taalgebied." Vlaanderen houdt nu nog stand, maar zal het die strijd moeten verliezen, dan gaat de „Hollandse" taal er aan.. ... Tenzij Groot-Nederland de stoot kan opvangen.

— **„Bedriegen de tekenen niet, dan gaan wij een tijd tegemoet, zo critiek, als ons volk die zelden heeft doorgemaakt. Slechts een sterk en zelfbewust Nederland kan hopen op de gelukkige afloop van een worsteling om het eigen bestaan van het volk."**

Na nog eens zijn gal te hebben uitgespuwd over „de onverdraaglijke houding, waarmee de „Hollander" op den Vlaming pleegt neer te zien; die akelige zelfvoldaanheid, die geringschatting van het broedervolk, dat altijd voor ons de zwaarste slagen opgevangen heeft" 4), eindigt de professor aldus:

„De vraag is heden waarlijk niet voor ons deze: zullen wij de Dietse eenheid verkrijgen of niet? De politieke vorm van ons volksbestaan hangt niet in de eerste plaats af van onze eigen wil, maar van de hoge politiek, die de wereldmachten om ons heen spelen, nu even zeer als een eeuw geleden 5). Maar de vraag is deze: zijn wij Hollanders 6) bereid van ganser harte, om op ons te nemen de leiding in een Groter Nederland, wanneer deze door de gang der geschiedenis aan ons toevertrouwd wordt? Op deze vraag zou ik geen volmondig ja durven antwoorden. Juist dit is zo beklemmend voor hen, die de gebeurtenissen in zo razende vaart zien voortstormen, wat een toekomstdroom voor jaren scheen, wordt nu in dagen verwezenlijkt. Is „Holland" bereid:

Wat wij kunnen doen, is die noodzakelijke geest van bereidheid in ons zelven aan te kweken. Diep doordrongen van het besef, dat ons volksbestaan ten slotte afhangt van de eenheid tussen Noord en Zuid, moeten wij de gedachte aan een groot, aan een algemeen Nederland leren aanvaarden met de blijmoedigheid van een lang gekoesterde en eindelijk vervulde wens. Het enge „Holland" moet ondergaan, wil het grote Nederland levensvatbaar zijn."

En dan nog: waaròm moet een van de delen van Groot-Nederland de leiding nemen? En, waarom wordt die leiding al bij voorbaat aan Noord-Nederland opgedragen? Leuk vooruitzicht voor de Vlamingen. Prof. De Vries maakt zijn ideaal wel aanlokkelijk voor hen......

In haar commentaar op dit artikel wraakt de Neerlandia-redactie terecht den schrijver Dr. de Vries, die de „Wet van het Algemeen Nederlands Verbond" heeft geschonden door zich niet te onthouden van aangelegenheden en vraagstukken van staatkundige aard, (hetgeen door genoemde wet verboden is). Natuurlijk zal het moeilijk zijn de politiek steeds buiten een tijdschrift als „Neerlandia" te houden. Dat zou ook niet goed zijn, want dan zou het onafhankelijke en buiten naziedruk verschijnende „Neerlandia" te dezen gebiedsdele ook niet De Vries' artikel kunnen aanvallen.

Waarom heeft De Vries eigenlijk geschreven?, vraagt „Neerlandia". Waarom heeft De Vries niet liever helemaal bedankt? Is het waar, dat de geweldige Duitse successen zelfs historisch aangelegde Nederlanders van hun stuk hebben gebracht? Immers ook prof. Van Schelven heeft zich bij een nazie-partijtje van Arnold Meyer aangesloten. „Neerlandia" vergeet daar nog bij te vermelden, dat Dr. Aart Arnout van Schelven, liefst maar predikant bij de Gereformeerde kerken is geweest (Maarssen en Vlissingen), en aan haar Vrije Universiteit in Amsterdan doctoreerde en later hoogleraar werd. Als zulks aan het groene hout geschiedt, wat zal dan met het dorre gebeuren......? (Toevallig vonden wij de quaestie-Van Schelven ook vermeld in het plaatselijk orgaan der Gereformeerde Kerk „De Gids", Maart 1941, blz. 8, hetgeen hier volledigheidshalve ook worde vermeld).

Het artikel in het oude „Neerlandia" is een gevaarlijk symptoom van een mentaliteit, die zich in Nederland van N.S.B.-ers en daarmede sympathiserenden blijkt meester te maken.

Deze noten zijn van de Neerlandia-redactie:

1) Polen bijvoorbeeld, en Tsjechoslowakije......

2) Dus die arme wereld heeft eeuwenlang op Duitsland gewacht om eindelijk verlost te worden van al de gruwelijke toestanden die er heersten...

3) „Holland' in zijn eigenlijke betekenis.

4) Ik zou zeggen, professor, als het dan toch zó met onze waardering voor de Vlamingen gesteld is, **bespaar** ze dan liever het grote geluk met ons verenigd te worden......

5) Zeer juist: en nu weten we nog beter dan ruim een eeuw geleden, van wie we het hebben moeten......

6) Bedoeld wordt zeker: Nederlanders of Noord-Nederlanders. Want die „Hollanders" zijn vast niet beslo ten, die verwaten kerels......

Emmastad

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Biefstuk, geb. aard. en doperwten.

Morgen: Zuurkool, worst en spek.

Agenda:

Maandag 10 Maart 17.00 uur
Alg. ledenverg. Toneelver. „Emmastad".

Maandag 10 Maart 19.30 uur
Competitie Biljarten „B" Klasse.

Dinsdag 11 Maart 19.30 uur
Competitie Biljarten „C" Klasse.

Woensdag 12 Maart 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.

Woensdag 12 Maart 20.30 uur
Ledenavond Toneelver. „Emmastad" in het repetitielokaal.

Donderdag 13 Maart 19.30 uur
Competitie Biljarten „A" klas

Vrijdag 14 Maart 20.30 uur
Bioscoopvoorstelling. Hoo „Rebecca".

Zaterdag 15 Maart 18.30 uur
Kinderbioscoopvoorstelling H film „Pinocchio".

Zondag 16 Maart 17.30 uur
Thé-dansant m.m.v. de KS band.

WACHTDIENSTEN.

Maandag, 10 Maart 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop 832, Negropont 101.

Scheepvaart Afdeling: H. Ka tel. 440, Hendriklaan 9.

Shipping & Supplies: Hr. Mein tel. 304, Louise de Colignylaan 2

BUITENLAND

DE WERKLOOSHEID IN ENGELAND.

Het aantal werklozen is in Engeland gedaald tot 580.849. De regering verklaarde, dat de reserve van bruikbare werkers nu bijna is uitgeput. Men zal zijn toevlucht moeten nemen tot arbeidsters om de steeds groeiende industriële bedrijvigheid van de nodige handen te voorzien.

JOSE SERRANO †.

De beroemde Spaanse componist Jose Serrano is Zaterdag te Perello nabij Valencia overleden. Het begin van zijn loopbaan was zeer ontmoedigend en de successen bleven uit. Zijn latere werken brachten hem echter grote populariteit. Zeventig werken heeft hij samengesteld en men vermoedt dat zich in zijn nalatenschap nog vele andere werken bevinden.

Hij was geboren in 1873. Hij laat een weduwe achter met acht kinderen.

EEN COCKTAIL PARTIJ.

De Duitse gezant zal op 13 M te Lissabon een aantal Portugese vri den een cocktail partij aan bieden. dens deze partij zal de film vertoo worden: „De strijd in het W Deze film geeft de invasie der weer in de Lage Landen en Frank (Lissabon, A.P. 10.3).

NOORSE HANDELSDELEGAT IN MOSKOU.

Een Noorse handelsdelegatie is Moskou aangekomen om besprekin te voeren over het sluiten van handelsovereenkomst.

PLEZIERREISJES VERBODEN

Van 25 Maart af zijn alle pleiz reisjes naar de Zuidkust van Eng land verboden. Het verboden terr strekt zich uit van Brighton tot Lit Hampton.

KROONPRETENDENT JUAN P CIPIËERT.

Hij zal,, Graaf van Barcel na" heten.

In zijn hotel hield de zoon van wijk Alfons XIII een receptie voor Spanjaarden, die waren overgekom voor de begrafenis van zijn vade Meer dan honderd voorname Spanjaa den waren aanwezig, waaronder b kende leidende grandes. Kroonprete dent Juan was vergezeld van zijn bro Jaime en van zijn zuster Beatrix. H zwoer de plichten van zijn staat na behoren te vervullen. Hij wenste al pretendent van de Spaanse troon gra **van Barcelona** genoemd te worde Voor de monarchisten is hij Juan III.

Hij dankte allen, die waren overge komen om zijn vader de laatste eer te bewijzen. In het biezonder wilde hi dank zeggen voor de steun aan zijn va der en aan de monarchistische zaak ge geven. Zes weken geleden werd hi door het afstand doen van zijn vade van de troon leider van de monarchis ten.

JAPANNERS GAAN NAAR HUIS

Het Japanse radio-station deeld mede, dat een groot aantal Japanner uit het Noordwesten van de Verenigd Staten naar Japan zijn teruggekeerd Dit houdt verband, zoals het er bi voegde, met de toenemende spanning in de Stille Zuidzee.

N. Y. Times

„De Juggernaut rolt . . ."
Eelco Nicolaas van Kleffens.